

prac. č.: 0592r

Ministr vnitra
Milan Chovanec

MVCRX02PQQJ9

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 28. 1. 2016
podpis: *Milán Chovanec*

V Praze dne 22. ledna 2015
Č. j. MV-160145-4/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal *_____*, nar. *_____* ve An - Vietnam, státní občan Vietnamu, trvale bytem *_____* (dále také „žadatel“); rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 3. 9. 2015, č. j. VS-2200/835.3/2-2014, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

Odůvodnění

I.

Žadatel podal dne 5. 12. 2013 prostřednictvím Krajského úřadu Královéhradeckého kraje žádost o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), Ministerstvo vnitra žádost obdrželo dne 13. 2. 2014. Žadatel je státním občanem Vietnamu. V České republice se žadatel zdržuje od roku 1983, od 2. 9. 2002 má na jejím území povolen trvalý pobyt. Žadatel je podruhé ženatý, z druhého manželství má nezletilého syna, syn a manželka rovněž žijí v České republice.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 16. 10. 2014 řízení ve věci žádosti přerušilo a současně předvolalo žadatele k osobní účasti na Ministerstvu vnitra a doložení v usnesení specifikovaných dokladů. Žadatel byl rovněž informován, podle ustanovení § 47 správního řádu, o zahájení správního řízení, a o svém právu, podle

Vypraveno dne:

26. 01. 2016 *(H) RC*

ustanovení § 36 a § 38 správního řádu nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

Žadatel se dne 26. 11. 2014 dostavil na Ministerstvo vnitra k jednání, při němž byl seznámen s obsahem spisu včetně stanovisek příslušných orgánů k jeho žádosti, ke kterým neměl žádné připomínky.

Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 3. 9. 2015 žádosti nevyhovělo s odůvodněním, že žadatel nesplňuje podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) a písm. e) zákona o státním občanství.

V případě ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatel nesplňuje zde uvedenou podmínku, když neprokázal znalost českého jazyka podle vyhlášky č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky. Ze záznamu z pohovoru před Krajským úřadem Královéhradeckého kraje vyplynulo, že žadatel nebyl schopen správně reagovat na předložený článek z denního tisku, v komunikaci s úřednicemi nebyl schopen konkrétně zodpovědět položené otázky, otázky se musely žadateli opakovat nebo přeformulovat. Úřednice rovněž nebyly vždy schopné porozumět tomu, co žadatel říká. Žadatel požádal o prominutí nedostatku znalosti českého jazyka, a doložil zprávu z logopedické ambulance ze dne 12. 12. 2013, založenou ve spise pod pořadovým číslem 6, která u žadatele diagnostikovala ochablost jazyka, vadný chrup, malou motoriku mluvidel a ne zcela zvládnutou adaptaci a výslovnost českého jazyka. Dle zprávy jsou dále celková artikulační schopnost a vyjadřování málo srozumitelné, řeč je dysgramatická, se špatným skloňováním a rychlým mluvním tempem, ovlivněným žadatelovým rodným jazykem. Narušeno je používání slovesných tvarů, předložkových vazeb, využití podmětu a přísudku, skloňování přídavných jmen a malá aktivní slovní zásoba. Dle vyjádření Ministerstva vnitra v napadeném rozhodnutí závěry uvedené ve zprávě souvisí spíše s technikou mluvy, nikoli se samotnou schopností naučit se cizímu jazyku, Ministerstvo vnitra proto skutečnosti uvedené ve zprávě nevyhodnotilo jako (zdravotní) důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by bylo možné podmínku prominout.

Ministerstvo vnitra rovněž dospělo k závěru, že žadatel nesplňuje podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť jako samoplátce pojistného nehradil řádně a včas platby pojistného na veřejné zdravotní pojištění ve stanovené výši. Jak je uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí, žadatel pojistné nehradil dlouhodobě a opakovaně, přičemž dlužné částky nebyly bagatelní výše. Ani v tomto případě Ministerstvo vnitra neshledalo důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by bylo možné nesplnění podmínky prominout, a proto žádosti nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 3. 9. 2015, č. j. VS-2200/835.3/2-2014, podal žadatel včasný rozklad.

V rozkladu žadatel uvádí, že dle jeho názoru, posoudilo Ministerstvo vnitra jeho žádost příliš tvrdě. Svá pochybení na úseku zdravotního pojištění žadatel přisuzuje krizi v podnikání, která jej v té době postihla. Žadatel dále uvádí, že řádně přispívá na státní politiku zaměstnanosti a sociálního zabezpečení, vede spořádaný život, nedopustil se trestné činnosti a nepáchá přestupky. Žadatel považuje přestupek z roku 2008, spáchaný podle zákona o pobytu cizinců, za nedůvodný pro udělení státního občanství, a to s přihlédnutím k řádnému životu žadatele. V podaném rozkladu žadatel navrhuje, aby Ministerstvo vnitra přezkoumalo napadené rozhodnutí, jelikož žadatel se po více jak 30 letech pobytu na území České republiky cítí být jejím občanem. Žadatel poukazuje na to, že prokázal vztah a vazbu k České republice a jeho žádost byla zamítnuta neprávem z důvodů v rozhodnutí uvedených. Dle svých slov žadatel ztrácí důvěru ve stát, ve kterém platí daně a přispívá na sociální zabezpečení. Svě podnikání žadatel považuje za přínosné pro občany České republiky, jelikož jeho pracovní doba je významně delší, než je zvykem u českých prodejců a přináší možnost uspokojit potřeby i sociálně slabším občanům, díky cenově dostupnému zboží, což by, dle mínění žadatele, mělo být zohledněno při posuzování žádosti.

Dále žadatel namítá, že rozhodnutí obsahuje řadu argumentačních nedostatků, či dokonce chybných odkazů na příslušné znění zákonů.

III.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra se rozhodl podle návrhu rozkladové komise podanému rozkladu nevyhovět, a to z níže uvedených důvodů.

Pokud jde o námitku, že rozhodnutí obsahuje řadu argumentačních nedostatků, či dokonce chybných odkazů na příslušné znění zákonů, ministr vnitra konstatuje, že uvedené nedostatky v napadeném rozhodnutí nezjistil. Žádost o udělení státního občanství České republiky byla podána před účinností nového zákona o státním občanství České republiky (zákon č. 186/2013 Sb.), a dle jeho přechodného ustanovení § 74 se dokončila podle dosavadního zákona o státním občanství. Ministerstvo vnitra na základě výsledků pohovoru před Krajským úřadem Královéhradeckého kraje, z něhož plyne, že žadatel neprokázal znalost českého jazyka podle vyhlášky č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování

znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky, (položka ve spise založená pod pořadovým číslem 4), adekvátně u žadatele vyhodnotilo nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, a podle názoru ministra vnitra se rovněž adekvátním způsobem vypořádalo i s žádostí o prominutí nesplnění podmínky, když z předložené zprávy z logopedické ambulance nevyplývá, že by žadateli v osvojení si znalosti českého jazyka bránily objektivní překážky (zdravotní komplikace). Ze zprávy plynou spíše, jak Ministerstvo vnitra konstatuje v napadeném rozhodnutí, potíže s technikou mluvy.

Ministr vnitra konstatuje, že již nesplnění jedné ze zákonných podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství a její neprominutí odůvodňuje nevyhovění žádosti o udělení státního občanství České republiky, ve vztahu k námitkám v rozkladu, kde žadatel polemizuje s tvrdostí posouzení žádosti v souvislosti s jeho pochybeními na úseku zdravotního pojištění, však považuje za vhodné uvést následující:

Dle závěrů Ministerstva vnitra v napadeném rozhodnutí, opřené o vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění, založeném ve spisu pod pořadovým číslem 25, žadatel dlouhodobě nehradil řádně pojistné na veřejné zdravotní pojištění, přičemž výše nedoplatků jakož i penále dosahovalo řádu desítek tisíc korun. K tisícovým nedoplatkům docházelo i v roce 2013, tedy ještě v relativně krátké době před podáním žádosti o udělení státního občanství. Ministr vnitra se domnívá, že pokud Ministerstvo vnitra neoznačilo uvedená pochybení za málo závažná, postupovalo zcela přiměřeně dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, které po žadatelích o udělení státního občanství požaduje plnění povinností mj. na úseku veřejného zdravotního pojištění.

Ministr vnitra nezpochybňuje tvrzení žadatele v rozkladu, že vede spořádaný život, přispívá na státní politiku zaměstnanosti a sociálního zabezpečení, nedopouští se trestné činnosti, a nepáchá přestupky, a rovněž nezpochybňuje přínosnost žadatelova podnikání, ve shodě s Ministerstvem vnitra ale musí konstatovat, že žadatel, jak shora uvedeno, nesplňuje podmínku řádného plnění povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, přičemž v daném případě nebyly shledány žádné důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by bylo možné podmínku prominout. Ministr vnitra v této souvislosti poznamenává, že za důvody hodné zvláštního zřetele považuje takové, jež by představovaly objektivní překážky znemožňující žadateli řádně po celou dobu průběhu pojistného plnit povinnosti na tomto úseku; takové důvody však žadatel ani v prvostupňovém řízení, ani v rámci rozkladu neuvedl.

Na základě výše uvedeného ministr vnitra rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

